Michael Denis: Codices Manuscripti Bibliothecae Palatinae Vindobonensis Latini Aliarumque Occidentis Linguarum. Vol. I. Pars III.

Wien, 1794 Seite 2677

Quelle:
Copyright:

Eruditi *Honorio Auguſtodunenſi* vindicant, ſub cujus nomine ab *Andrea Schotto* editus in *Bibliothecis PP.* legitur. Non vero hunc Codex noſter exhibet, ſed illum, qui jam a *Trithemio*, et deinceps ex Mſptorum conſenſu ab Editoribus *Maurianis* Operum *Gregorii M.* T. III. P. 2. p. 393. *Pariſ.* 1705. f. atque a *Ceillerio* Hiſt. *des Aut. Sacrés* T. XVII. p. 349. *Pariſ.* 1750. 4. huic Pontifici adſeritur. His porro adſtipulatur Clauſula Codicis noſtri Bohemica, quae Commentarium hunc ad S. Gregorium (*Rzeborzye ſwatebo*) pertinere adfirmat. Clauſulae huic rurſus adſcriptus eſt *Wenceslaus Roſſa Chrudimſky.*

V. *fol.* 197. p. 2. Sequuntur Excerpta ex IV. *Libris Dialogorum* ejusdem *Gregorii M.*

VI. *fol.* 205. p. 2. Opuſculum de Lapidibus pretioſis hoc Praefaminis initio: *Reuerendo domino domino Hynkony* (Henrico) *frater Conradus profeſſor ſacre theologie ſe ipſum quamvis modicum tamen totum pro ſalute veſtris affectuoſis precibus beniuole aquieſcens ac vobis complacere cupiens quendam tractatulum de proprietatibus gemmarum admixtis quibusdam moralitatibus colegit ſecundum ordinem alphabeti* &c. Fontes, ex quibus fabulas ſuas potiſſimum hauſit hic *Conradus*, ſunt *Dioſcorides*, *Evax*, *Iſidorus*, et *Albertus M.* Libellum in *Bohemia* ſcriptum ſuadet nomen *Hynkonis*; quisnam vero *Hynko* ſeu *Henricus* iſte, et multo magis, an *Conradus* noſter *Conradus* ille *de Sſtiekna* alias *de Auſtria* fuerit, quem anno 1369. defunctum *Balbini Bohemia docta* edit. *Ungar.* P. II. p. 183. adtingit, Literatores illius gentis, ſi operae pretium viſum fuerit, melius diſpicient.

VII. *fol.* 217. Codicem abſolvunt *Sermones* II. *De Peccatis in Spiritum S.* et *de Paſſione Domini.*

Praetextum vero illi folium eſt membraneum *Paraphraſis Bibliorum rhythmis teutonicis* Hiſtoriam *Jonathae* mel deguſtantis ex *Reg. I.* c. 14. exhibens. Manus Seculi XIV. videtur; dolendumque eſt, Codicem hunc intercidiſſe, cujus textus plurimum abit ab eo, quem *Cod.* CXXXVI. indicavimus. En ſpecimen.

In hungers not ſein chraft verſwant.
Do vant der freche Weigant. (Bellator)
In einem boume boniges vil.
Daz az er an dem ſelben zil.
Vntz der ellenthafte man.
Gar ſein chraft gewan.
Seiner geſellen einer ſprach.
Do er den degen (heroem) *ezzen ſach.*
Wie tuſtu ſo des ſol nicht ſein.
Verboten hat der vatter dein.
Daz vor nacht nieman ezzen ſol &c.

DCCXXVI.